

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010384
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314010384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2015 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný G. U. H. B. O. D. U. , nar. XX. XX. XXXX v Žiline, trvale bytom P. B. W. Č.. XXXX, okr. Čadca, prechodne bytom Žilina, U. XX, okr. Žilina, nezamestnaný,

je v i n n ý , ž e

ako otec dvoch maloletých detí: K. U., nar. XX. XX. XXXX a O. U., nar. XX. XX. XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky Z. U., trvale bytom P. B. W. XX, okr. Čadca, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01. 12. 2013 do 19.10.2015. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 16P/71/2013 zo dňa 04. 10. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 10. 2013, a to prispievať mesačne sumou 150,- € na mal. K. a 100,- € na mal. O., spolu sumou 250,- € mesačne na obidve deti, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Obvinený za uvedené obdobie dlhuje na výživnom k rukám Z. U. najmenej 5.120,- €. Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, sám uviedol, že jeho čistý mesačný príjem je 500,- €, čiže z tejto sumy mohol výživné na svoje dve maloleté deti platiť,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.10.2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca pod sp. zn. Pv 807/14/5502-4 obžalobu na obvineného G. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že ako otec dvoch maloletých detí: K. U., B.. XX. XX. XXXX a O. U., B.. XX. XX. XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky Z. U., trvale bytom P. B. W. XX, okr. Čadca, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01. 12. 2013 najmenej do podania obžaloby. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 16P/71/2013 zo dňa 04. 10. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 10. 2013, a to prispievať mesačne sumou 150,- € na mal. K. a 100,- € na mal. O., spolu sumou 250,- € mesačne na obidve deti, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Obvinený za uvedené obdobie dlhuje na výživnom k rukám Z. U. najmenej 2.750,- €. Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, sám uviedol, že jeho čistý mesačný príjem je 500,- €, čiže z tejto sumy mohol výživné na svoje dve maloleté deti platiť.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného G. U., svedkyne poškodenej Z. U., prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný G. U. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. K svojmu vyhláseniu uviedol, že zaplatil 400 € a ďalšie peniaze, ktoré dal poškodenej v čase, keď boli v spoločnej domácnosti. Ďalej na svoju obhajobu uviedol, že je pravdou, že neplatil výživné za obdobie od 1.12.2013 z dôvodu, že žili v spoločnej domácnosti s poškodenej do konca februára 2014, kedy bola vymenená zámka a bol odtiaľ vyhodený. Výživné teda nebolo platené od 1.3.2014 doposiaľ. Súdu predložil poštový poukaz zo dňa 3.10.2014 na sumu 150 €, poštový poukaz zo dňa 12.11.2014 na sumu 120 €, poštový poukaz zo dňa 2.2.2015 na sumu 50 € a poštový poukaz zo dňa 14.2.2015 na sumu 60 €. Týmito poštovými poukážkami uhradil dlžné výživné od 1.3.2014, odkedy s poškodenou neboli v spoločnej domácnosti. Keď chodil za deťmi domov, stálo ho to vždy nejakých 40 €. Za deťmi chodieval každý druhý týždeň, teraz posledné dva mesiace tam nebol. Deťom kúpil vždy potraviny a sladkosti. Vie, že má platiť výživné 250 €, zaplatil len to, čo mohol vtedy zaplatiť. Tých 150 €, ktoré poslal je na K., 120 € je na O.. Suma 50 € a 60 € je určená pre obidvoch. 10.1.2015 podal žiadosť o zníženie výživného na obidve deti, doposiaľ o nej nebolo rozhodnuté. Ďalej uviedol, že od 1.11.2013 bol zamestnaný u Ľ. S., pracoval na čierno 5 mesiacov v obci Kysucký Lieskovec na revitalizácii obce. Mesačne dostával 300-400 €. Dostávať však mali o tretinu viac. Boli to len zálohové platby, zvyšok do dnešného dňa im nebol vyplatený. Od marca 2014 do októbra 2014 pracoval na tom istom mieste, len pod iným človekom na základe dohody. Príjem bol ten istý ako predtým, keď sa stavba dokončovala, neboli im doplatené peniaze. Dlhujú mu asi 1600 €. Od Októbra 2014 je doma bez práce. 1.2.2015 cez agentúru Motivar nastúpil do podniku J. U.. Tam zarába cca 400 € mesačne. Od 1.3.2015 pracuje pod inou agentúrou, ale v tom istom podniku. Táto dohoda sa každé 2 mesiace predlžuje, teda v súčasnej dobe pracuje stále v podniku J.. Počas obdobia, keď bol bez práce, bol evidovaný na úrade práce asi 2 týždne. Mali nastúpiť do práce, neprišiel na podpis a preto ho z evidencie vyčiarikli pre nespoluprácu, potom sa už nezaevidoval. Po tom, čo odišiel zo spoločnej domácnosti, si platí ubytovanie 450 € mesačne vrátane stravy. Náklady na ubytovanie a stravu hradí zamestnávateľ, ktorý im tieto náklady strhol z výplaty. On v čistom po úhrade týchto nákladov dostal výplatu 150-200 €. Počas obdobia, keď nepracoval, býval u rodičov, rodičia všetko financovali s tým, že bol dohodnutý, že ak bude mať prácu, tak im to vráti. Výživné neplatil v takej výške, ako bolo určené rozsudkom, pretože to nemal z čoho zaplatiť v tej sume, ako bola určená. V čase, keď bola uzatvorená dohoda ohľadom výšky výživného, mal príjem 500 €, súhlasil s takouto dohodou, aby mal pokoj, lebo si myslel, že sa to dá do poriadku. Od júla bude pracovať na základe pracovnej zmluvy s tým, že jeho príjem bude cca 700-750 € mesačne. S poškodenou žil v spoločnej domácnosti do konca februára 2014, toto môže potvrdiť jedine poškodená. Prispieval jej sumou 300 € mesačne. Keď odišiel zo spoločnej domácnosti, musel si zháňať ubytovanie, potom už nemal z čoho platiť výživné. Je schopný doplatiť dlžné výživné do 3 mesiacov, dohodol sa s mamou, že mu požičia peniaze. Na odročenom hlavnom pojednávaní uviedol, že nebolo zatiaľ uhradené žiadne výživné z dôvodu, že prebieha ďalšie trestné oznámenie voči bývalému zamestnávateľovi kvôli nevyplateniu mzdy. Tento mesiac 31.10.2015 by mal dostať 680 € od p. C.. Od stredy alebo štvrtku nastupuje do práce, dostali ponuku, má si založiť živnostenský list, bude mať podstatne vyššiu mzdu,

ako bola predtým. Do 30.10.2015 je schopný uhradiť 450 €, predpokladal, že by bol uzatvorený splátkový kalendár po 200 € mesačne.

Svedkyňa poškodená Z. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný neplatil výživné od 1.12.2013 doposiaľ. Je pravdou, že uhradil časť výživného vo výške 380 € poštovými poukážkami, ktoré predložil na hlavnom pojednávaní. Keď obžalovaný prišiel za deťmi, občas doniesol nejaký nákup, sladkosti, salámu, cestoviny, ovocie. Nekúpil deťom žiadne oblečenie, alebo nejaké školské potreby. Obžalovaný s nimi žil v spoločnej domácnosti do marca 2014. V tomto období na výživu neprispieval. Ona v tomto období mala rodičovský príspevok a počas rodičovského príspevku si našla prácu ako čašníčka na J. X.. V jednom týždni robila 2 dni, v jednom týždni 5 dní. O deti sa starali jej rodičia. Obžalovaný v tomto období pracoval, či skutočne pracoval nevie, pretože už mali problémy a finančne na chod domácnosti neprispieval. V októbri 2013 požiadala o náhradné výživné, pretože jej obžalovaný peniaze nedával. Náhradné výživné jej bolo priznané počnúc dňom 1.3.2014. Vo veci výživného prebieha aj exekúcia u exekútora T. U.. Počas exekučného konania jej exekútor neposlal žiadne vymožené výživné. Náhradné výživné jej je vyplácané doposiaľ, na K. jej vyplácajú 108,50 € a na O. 100 €. Počas obdobia, keď obžalovaný riadne výživné neplatil, sa snažila nájsť si prácu, deti mali to, čo potrebovali k životu. Všetky potreby zabezpečovala vlastnými silami. Nevie, že prebieha konanie o zníženie výživného, doposiaľ jej žiaden takýto návrh nebol doručený. Keď podala návrh na určenie vyživovacej povinnosti na mal. deti, žiadala výživné 150 € na K. a 100 € na O.. Keď sa sudkyňa pýtala obžalovaného, či s tým súhlasí, povedal, že to pre neho nie je žiaden problém, preto bola uzatvorená táto dohoda. Vtedy zarobil 600-700 €, preto s tým výživným súhlasil.

Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny č. CA3/OPHN/SOC/2014/44680-0002 zo dňa 10.7.2014 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny má O. U., nar. X.X.XXXX nárok na náhradné výživné vo výške 100 € mesačne počínajúc dňom 1.3.2014, náhradné výživné bude vyplácané mesačne pozadu žiadateľovi Z. U..

Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny č. CA3/OPHN/SOC/2014/44291-0006 zo dňa 10.7.2014 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny rozhodol, že K. U., B.. XX.XX.XXXX má nárok na náhradné výživné vo výške 108,50 € mesačne počínajúc dňom 1.3.2014, náhradné výživné bude vyplácané mesačne pozadu žiadateľovi Z. U..

Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/71/2013 zo dňa 4.10.2013, právoplatného 17.10.2013 súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej boli maloletý K. U. a maloletý O. U. zverený do osobnej starostlivosti matke Z. U. a otec G. U. sa zaväzuje prispievať od dňa 1.8.2013 na výživu mal. K. U. mesačne sumu 150 € a na výživu mal. O. U. mesačne sumu 100 € vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí Z. U..

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie pomoci v hmotnej núdzi, pracovisko Turzovka, zo dňa 10.9.2014, obžalovaný G. U. nepoberá z ich odboru za sledované obdobie pomoc v hmotnej núdzi.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie pomoci v hmotnej núdzi, pracovisko Turzovka zo dňa 11.9.2014, Z. U. podala dňa 27.6.2014 na ich odbor žiadosť o náhradné výživné, nakoľko otec detí si neplní vyživovaciu povinnosť určenú Okresným súdom Čadca pod č. 16P/71/2013-42 zo dňa 4.10.2013 mesačne v sume 150 € na mal. K. U. a mesačne v sume 100 € na mal. O. U.. Rozhodnutím č. CA3/OPHN/SOC/2014/44291-0006 zo dňa 10.7.2014 bolo matke priznané náhradné výživné na syna K. U. od 1.3.2014 v sume 108,50 € mesačne. Rozhodnutím č. CA3/OPHN/SOC/2014/44680-0002 zo dňa 10.7.2014 bolo matke priznané náhradné výživné na syna O. U. od 1.3.2014 v sume 100 € mesačne. Náhradné výživné sa poskytuje doposiaľ. Z. U. nepoberá z ich odboru pomoc v hmotnej núdzi.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor služieb zamestnanosti, pracovisko Turzovka, zo dňa 4.9.2014 G.X. U. ku dňu podania správy nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol vedený v evidencii od 11.6.2013 do 25.7.2013. Dňom 26.7.2013 bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu. V období od mesiaca 3/2014 doposiaľ mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie z dôvodu, že nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V tomto období

by mu mohli sprostredkovať vhodné zamestnanie, ktoré by zohľadňovalo jeho zdravotný stav, jeho kvalifikáciu, odborné zručnosti alebo druh doteraz vykonávanej práce, nakoľko v uvedenom období boli ponúkané voľné pracovné miesta pre uchádzačov o zamestnanie vyučeného v odbore čašník.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca zo dňa 24.10.2014, obžalovaný bol prihlásený do poisťovne v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec - dohoda o vykonaní práce u zamestnávateľa L. C., Kysucký Lieskovec od 7.3.2014 do 30.8.2014. Obžalovaný nepoberá ani nepoberal dávku v nezamestnanosti, dôchodok ani nemocenské dávky.

Podľa lustrácie v Registri priestupkov obžalovaný nemá v Ústrednej evidencii priestupkov MV SR žiaden záznam.

Podľa správy obce, obžalovaný je od 3.12.2014 odhlásený z trvalého pobytu P. B. W. P. B. W. Č.. XXXX a je prihlásený na Mesto Žilina. S manželkou a dvomi mal. deťmi nežije v spoločnej domácnosti.

Podľa správy OR PZ, OPP, OO PZ Turzovka obžalovaný po dátume 10/2014 nespáchal žiaden priestupok a ani trestný čin.

Podľa poštového poukazu č. 1007 zo dňa 12.11.2014 obžalovaný uhradil adresátovi Z. U. sumu 120 €. Poštovým poukazom č. 1018 zo dňa 3.10.2014 uhradil Z. U. 150 €. Poštovým poukazom č. 20215 zo dňa 14.2.2015 uhradil Z. U. 60 €. Poštovým poukazom č. 6013 zo dňa 2.2.2015 uhradil Z. U. sumu 50 €.

Podľa potvrdenia exekútora MUDr. I. Ď. zo dňa 2.6.2015 v exekučnej veci oprávneného mal. K. U. H. T. O. U. proti povinnému G. U. sa oprávnený domáha vymáhania - dlh na zameškanom výživnom na mal. K. za obdobie od 1.8.2013 do 4.10.2013 vo výške 210 €, dlh na zameškanom výživnom na mal. O. za obdobie od 1.8.2013 do 4.10.2013 vo výške 110 €, dlh na splatnom bežnom výživnom na mal. K. vo výške 1.050 € za obdobie od augusta 2013 do februára 2014, dlh na splatnom bežnom výživnom na mal. O. vo výške 700 € za obdobie od augusta 2013 do februára 2014, bežné výživné na mal. K. v sume 150 € mesačne počnúc mesiacom marec 2014 naďalej, ktoré je splatné vždy od 20. dňa v mesiaci vopred, bežné výživné na mal. O. v sume 100 € mesačne počnúc mesiacom marec 2014 naďalej, ktoré je splatné vždy do 20. dňa v mesiaci vopred návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol podaný dňa 21.1.2014. Od podania návrhu, t. j. od 21.1.2014 ku dňu podania správy na exekútorský úrad nebola povinným uskutočnená žiadna úhrada.

Podľa odpisu Registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom 7 záznamov, posledný je vo veci Okresného súdu Zvolen, v ktorej bol rozsudkom sp. zn. 4T/124/2011 zo dňa 30.11.2011, právoplatný dňa 9.2.2012 uznaný vinným z prečinu podľa § 207 ods. 2,3 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody podmienene na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 9.2.2014 a obmedzením spočívajúcim v povinnosti zaplatiť zameškané výživné.

Podľa správy Mesta Žilina, obžalovaný je rozvedený, synom K. U. H. O. U. evidujú trvalý pobyt Obecný úrad Vysoká nad Kysucou, dcérou T. U. evidujú trvalý pobyt Mestský úrad Zvolen. Mestskou políciou Žilina bol riešený dňa 8.6.2014 pre priestupok podľa § 7 ods. 1 písm. a/ - ochrana nefajčiarov pohovorom.

Podľa podanej informácie súdneho exekútora JUDr. I. Ď. zo dňa 30.9.2015 v exekučnej veci oprávneného mal. K. U. H. T. O. U. proti povinnému G. U. ku podaniu správy neboli vymožené žiadne finančné prostriedky na výživné. Povinnému boli nariadené zrážky zo mzdy. Zamestnávateľ oznámil, že jeho príjem nedosahuje výšku životného minima, preto nie je možné vykonávať zrážky.

Podľa oznámenia spoločnosti L. H., s. r. o. G. U. bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce od 16.5.2015 do 30.6.2015, jeho odmena nedosahuje výšku životného minima, nie je možné realizovať zrážku zo mzdy.

Po skutkovej stránke bolo vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou obžalovaného, svedkyne poškodenej Z. U. a listinným dôkazmi preukázané, že obžalovaný ako otec dvoch mal. detí K. U. H. O. H. U. neplatil úmyselne výživné v dobe od 1.12.2013 do 19.10.2015. Za toto obdobie mal uhradiť na obidve deti celkom 5.500 € (22 mesiacov x 250 €), uhradil 380 € a teda dlhuje 5.120 € k rukám Z. U.. Obžalovaný poprel, že by výživné neplatil v dobe od 1.12.2013, nakoľko podľa jeho výpovede

v tom období žil v spoločnej domácnosti s poškodenou, priznal, že výživné neplatil od 1.3.2014, kedy s poškodenou v spoločnej domácnosti už nebýval. Časť výživného uhradil poštovými poukážkami, ktoré predložil na hlavnom pojednávaní v celkovej sume 380 €. Uvedenú sumu považuje za úhradu výživného za obdobie od 1.3.2014 doposiaľ. Neplatenie výživného odôvodnil tým, že nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného, pretože ich zamestnávateľ riadne nevyplácal a taktiež mal náklady spojené s ubytovaním, a preto mu nezostali finančné prostriedky na zaplatenie výživného. Na druhej strane obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje svedkyňa poškodená, ktorá potvrdila, že obžalovaný výživné neplatil už od 1.12.2013, teda aj v čase, keď s nimi žil ešte v spoločnej domácnosti, z ktorého dôvodu požiadala aj o náhradné výživné, ktoré jej bolo aj poskytnuté počínajúc dňom 1.3.2014. Vykonaným dokazovaním teda bolo preukázané, že obžalovaný výživné neplatil v dobe od 1.12.2013 tak, ako to uviedla svedkyňa poškodená, súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti jej výpovede. Obžalovaný nepredložil žiaden dôkaz, že výživné v dobe od 1.12.2013 do 1.3.2014 na mal. deti zaplatil a že prispieval na chod domácnosti. Ďalej bolo preukázané, že obžalovaný v tomto období bol zamestnaný, mal príjem, z ktorého mohol hradiť výživné. Aj napriek tejto skutočnosti na výživu mal. detí neprispieval. Pokiaľ ide o obdobie, kedy bol bez zamestnania, súd má zato, že v tomto období neurobil nič preto, aby si prácu našiel. V tomto období nebol evidovaný na úrade práce, resp. bol evidovaný len 2 týždne a z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu, čo súd považuje za ľahkovážny postoj obžalovaného k možnosti nájsť si zamestnanie, resp. spolupracovať s príslušným úradom pri hľadaní zamestnania, ktorá skutočnosť len potvrdzuje úmysel obžalovaného neplniť si jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom. Obžalovaný s poškodenou uzatvorili dohodu o výške výživného, preto si obžalovaný musel byť vedomý tejto povinnosti v dohodnutom rozsahu. Skutočnosť, že sa jeho príjem znížil, mohla mať vplyv na jeho schopnosť hradiť výživné v dohodnutej sume, no obžalovaný aj napriek nižšiemu príjmu výživné nehradil ani z časti a dlhšiu dobu ponechal túto ťarchu na pleciach svedkyne poškodenej, ktorá bola nútená sa zamestnať, aby mohla kryť potreby maloletých detí. Až v neskoršom období, teda v októbri, novembri 2014 a vo februári 2015 obžalovaný z časti uhradil dlžné výživné, ktorú skutočnosť súd zobral do úvahy pri výpočte dlžnej sumy výživného za rozhodné obdobie.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., lebo obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť rodičov k deťom. Obžalovaný ako otec mal. detí K. H. O. má teda túto povinnosť priamo zo Zákona o rodine. Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale i v povinnosti vyživovať a zaopatrovávať oprávnenú osobu v naturálnej forme, tzn. vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a pod. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný si v uvedenom období neplnil túto povinnosť ani vo forme peňažného plnenia, ani v naturálnej forme. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti, súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občiansko právnom konaní, no s prihliadnutím na osobu obžalovaného, na jeho možnosti a schopnosti taktiež s poukazom na oprávnené potreby mal. detí sa súd stotožnil s výškou výživného tak, ako bola táto určená pri dohode medzi obžalovaným a poškodenou a potvrdená rozhodnutím Okresného súdu Čadca. Trestný čin zanedbania povinnej výživy má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu. V dôsledku toho aj pri tomto trestnom čine je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní, ktoré spočíva v ďalšom, hoci časovo bezprostredne nadväzujúcom zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti na ďalší samostatný skutok. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Predmetom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel' zákonnú vyživovaciu povinnosť, ide spravidla o mal. dieťa tak, ako je to v prípade obžalovaného. Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného, alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, v prípade obžalovaného trestný čin spáchal úmyselne. Obžalovaný spôsobom uvedeným v tomto zákone chcel porušiť záujem chránený týmto zákonom, pretože v rozhodnom čase mal finančné prostriedky, aby mohol plniť svoju zákonnú povinnosť, aj napriek tejto skutočnosti úmyselne výživné neplatil.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr.zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí

od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval, ktorú skutočnosť súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. Na druhej strane súd u obžalovaného zistil aj príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, ktorá skutočnosť bola preukázaná odpisom z registra trestov GP SR. Obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/124/2011, preto súd s prihliadnutím na túto skutočnosť s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu prihliadal aj na to, že obžalovaný bol už odsúdený za obdobnú trestnú činnosť, čo malo vplyv tiež na výšku ukladaného trestu. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda v dolnej polovici zákonom určenej trestnej sadzby, ktorá je v prípade prečinu zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods. 1 Tr. zák. až dva roky. Súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní tak preventívnu ako aj represívnu funkciu a povedie obžalovaného v budúcnosti k tomu, aby viedol riadny život. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu v Čadci ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.